

دور یادور دنیا

۳۸

فرانسه | فلوریان زِلر

اگر بمیری ...

ترجمه‌ی گلناز برومندی

با همکاری تینوش نظم‌جو

نشرنی

پیش‌گفتار

ما چه چیزی از دیگری می‌شناسیم؟ آیا در این دنیای سلفی و ناف‌محور روابط مجازی جایی هم برای شناخت دیگری باقی مانده است؟ یا دیگری نیز برای ما همیشه بیش‌تر از یک تصویر محو و تصویری گنگ نخواهد بود؟ حتی آن‌که زندگی‌اش را کنار ما گذرانده، کوچک‌ترین لحظات را با ما قسمت کرده، آن‌که خیال می‌کردیم احساسات‌اش را از بریم، نفس‌هایش را شمرده‌ایم، رازهایش را فقط در گوش ما گفته، وقتی رفت، برای همیشه رفت، وقتی نقاب‌ها افتاد، آیا آن‌چه از او برای ما مانده می‌ماند خیال باطلی است که باید دوباره از نو بسازیم؟

فلوریان زلر، نویسنده‌ی جوان، که این روزها بیش‌تر از هر نمایشنامه‌نویس معاصر فرانسوی دیگری کارهایش روی صحنه‌های تئاتری فرانسه و جهان به اجرا می‌رود (نمایشنامه‌ی پدر امسال در لندن و نیویورک مورد استقبال قرار گرفت.) الهام‌اش را از نوشته‌های هارولد پینتر انگلیسی می‌گیرد و دغدغه‌اش فقدان، دروغ، حقیقت و هویت در روابط زناشویی و خانوادگی است. پدر، مادر، پسر، دختر، زن و شوهر و دوست. همان دیگری که برایمان همیشه آشنا و همزمان بیگانه است. همان دیگری که فراموش کرده‌ایم و در آخرین تحلیل

درمی یابیم که خود ماست. شناخت دیگری که سرانجام به شناخت خودمان منتهی می شود. خودِ خودمان. همان کاری که هنر یا ادبیات با ما می کند. گرچه سبک فلوریان زلر در پرداخت دراماتیک اش، در انتخاب موقعیت ها و در کنار هم قرار دادن شخصیت ها و ساختار دیالوگ ها به آریک امانوئل اشمیت فرانسوی-بلژیکی نزدیک تر است تا به هارولد پینتر انگلیسی، اما با این وجود به نظرم رسید همچون **مهمان ناخوانده** (دور تادور دنیا نمایشنامه ۱۳) برخی از نمایشنامه های این نویسنده هم می توانند در این مجموعه خواندنی باشند.

فلوریان زلر تا به امروز پنج رمان و ده نمایشنامه نوشته است. در پس گفتار این کتاب نوشته ای برگرفته از گفت و گوهایی که با نویسنده انجام شده را می توانید مطالعه کنید تا با دنیای تئاتری او بیش تر آشنا شوید.

تینوش نظم جو

اردیبهشت ۹۵